

המכולת חייבת חצי מיליון

בעת עוצר בכפר ליד בית לחם, הגיעו לכפר, כמו בכל פעם שיש עוצר, שיירה של גובי מיסים למיניהם: עירייה, מע"מ, מס' ההכנסה וכו'. חולייה אחת הגיעה לביתו של

במקום קיבל טופס לתשלום חובותיו, בסך 500 אלף שקלים. התשלום היה צריך להתבצע בתוך יום. הזקן, שאינו יודע קרוא וכתוב, ביקש מאשתו שתוציא מהמחבוא חלק מן

המינהל האזרחי איו"ש - המכס והבלו -
 الإدارة المدنية - منطقة يهودا والسامرة - الجمارك -
 عبد المجيد محمد ر. البوزور

اسم المشتל שם העוסק
 56 6551
 997280110
 9 رقم ملف المشتל מס' העוסק 10 13 14 15

270689
 29 יבית הפע לפאיה 24 23 פرائד רפרוק ארטאט 16
 תאריך תוקף ריבית והצמדה

37 המלג ללפג לתשלום 38 الفى سبيل
 הסכום לתשלום במללים: 500000 (3)
 המלג ללפג באלקטא סכום טופס ותקופה

בעל-מכולת זקן מהכפר. הוא התבקש להציג אישורי תשלום למס'ההכנסה. אלה לא היו בידיו. הוא טען שמעולם לא שילם מס כזה. בו

שילמתם אגרה?

בחודש מרס 1989 הוטלו חמישה ימי עוצר על הכפר עיסוואייה בתחום שיפוטתה של ירדן שלים. נוסף על המיטרה ומיטרה-הגבול, הגיעו לכפר גם חוליות של מס'ההכנסה, ביטוח לאומי, מס'ערך מוסף, רשות-השידור והע"י רייה, שבאו לגבות חובות אבודים. צאלח חארר מוצטפה, בן 66 מצא עצמו

מס הורים

סטודנט בן 19 מביר-זייית נעצר בעת עוצר בכפר. הוא נלקח למימשל הצבאי בבית-אל ותעודת-הזהות שלו נלקחה ממנו. שם הודיעו לו הקצינים שהיא תוחזר לו רק כאשר ישלם אביו את חובו למס'הכנסה. הבחור קיבל אישור יומי, והיה צריך לחזור למחרת, כדי לחרש את האישור. כך משכו אותו שבוע. לבסוף ניתן לו אישור שבועי והוא ברח. המיקרה הגיע לבית-המישפט העליון, שהורה להחזיר לסטודנט את תעודת-הזהות.

אין כניסה לחיות

בחודש מאי 1989, לפי דיווחו של יזהר באר בעיתון כל העיר, נתפסו שלושה ערריי צאן ליד סוואחה אל-שרקיייה, סמוך לכפר ארומים. בערריים היו 540 כבשים, השייכים לבדווים הרועים במקום מדורי דורות. יחידה של המינהל האזרחי החרימה את העררים, בטענה שרעו במקום אסור. הכבשים הועברו במשאיות לקרנטינה במושב נתיב הגרוד. לרועים נאמר להתייצב למחרת ב-מיטרת בית-לחם לתשלום קנס. כל אחד מהרועים נדרש לשלם 500 שק' לים. אחרי ששילמו את הקנס ביקשו הרועים ללכת ולשחרר את הצאן. הם נסעו לקרנטינה,

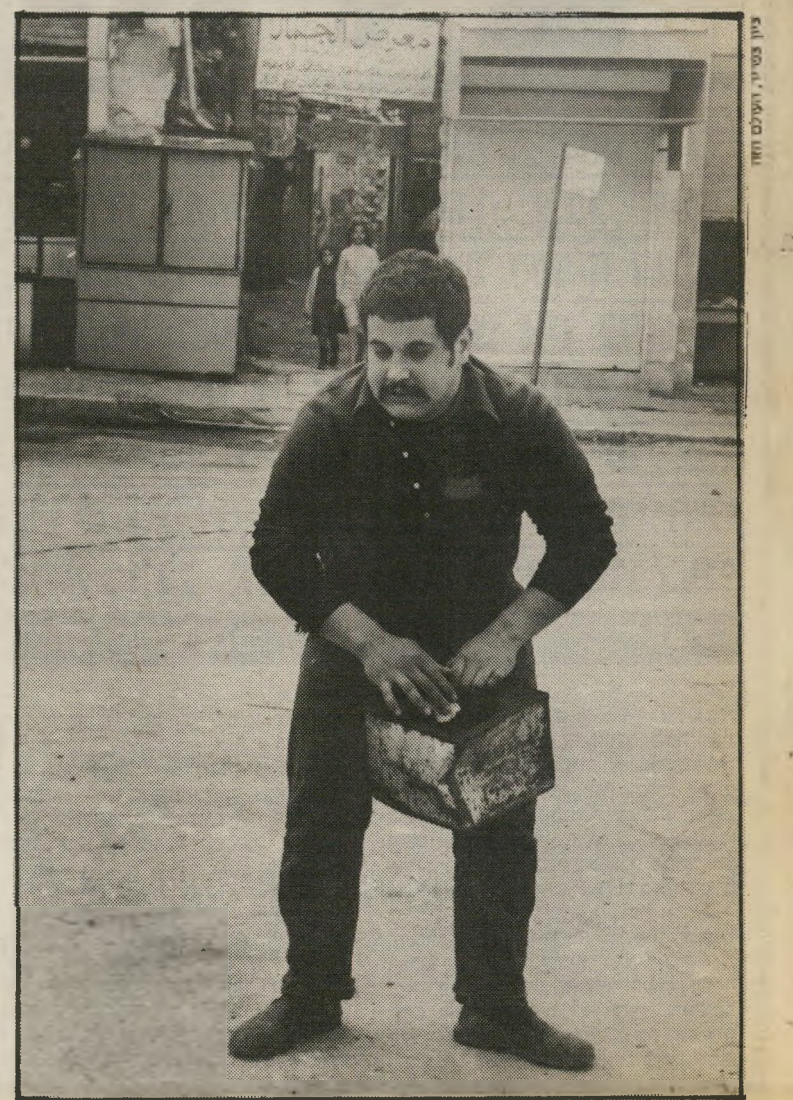
הבן בהסגר

היא אמנם רשומה ברישיון-היציאה של אמה, שיכולה לצאת מהגדה-המערבית לכיוון סעודיה, אבל האמא, כאשה נשואה, אינה יכולה להיכנס לסעודיה ללא בעלה. כך נשארה הילדה קורבן של הביוקרטיה והעונשים שמטיל המימשל הצבאי על התר-שבים. מנת-התרופות.

המכות

הראש היהודי ממציא לנו פטנטים, וגם כמה תקנות, הוראות וווהלים המאפשרים לנו לטרטר את החושבים הערביים. או מגישים לכם כשרות לכובש רשימה (חלקית) של הגזירות. מי אמר שלא מדובר בכיבוש נאור?

ענת סרגוסטי

צילום: יוסי יואל